

PRIČAKOVANJE

IGO GRUDEN

*Čakal sem ves dolgi te večer,
vsakemu prisluškoval koraku,
ki po tlaku, na stopnicah v mraku
mimo so hiteli venomer.*

*V mojem srcu bil je blažen mir,
v njem je sanjalo pričakovanje,
a nemir prišel je kmalu vanje,
ko biló ni tebe še nikjer.*

*Redko je po cesti človek šel,
lice sem pritiskal v rosne šipe,
slišal uro, ob sencih utripe,
veter v peči je otožno pel.*

*Od nemira, ki je skozme vel,
v slutnjah zlih sem z dvomi se razjedal,
v strop na postelji oblečen gledal,
spanja, samo spanja si želel.*

*Ko polnoč bilà je davno proč,
v mislih sem od tebe se poslavljal,
v spancu tvoje si ime ponavljal
in še v sanjah klical te vso noč.*

TIHA PESEM

IGO GRUDEN

*Od tvojih las bilà je svetla soba,
od njih mehák je v sobi zdaj večer,
ko mesečina kot perot goloba
od okna skoro segla bo na dver.
Kako te ljubim, poln neznane sreče
bi rad povedal ti, kako, ne vem:
da ljubim te, o tem srce šepeče
naj samo tvojim žalostnim očem.*